

ای آفتاب روشن، ای نور ناب جاوید
الگوی نسل باران، مهرت چو نور تابید
بی نور تو دل ما، روشن نمی شود باز
ای از تو شوق ماندن، ای از تو شور پرواز
از توست موج دریا، از توست آب و باران
ای روح سبز جاوید، در پیکر بهاران
گل های خسته ی باغ بی تو، بی قرارند
گلبرگ ها ز شبنم، نمناک و اشک بارند
ماییم و چشم هایی، گریان همچو باران
از دوریت دل ما، در حسرت بهاران
شهر بهشت گویی از رفتنت حزین است
همواره قلب هامان، با مهر تو عجین است (۲)